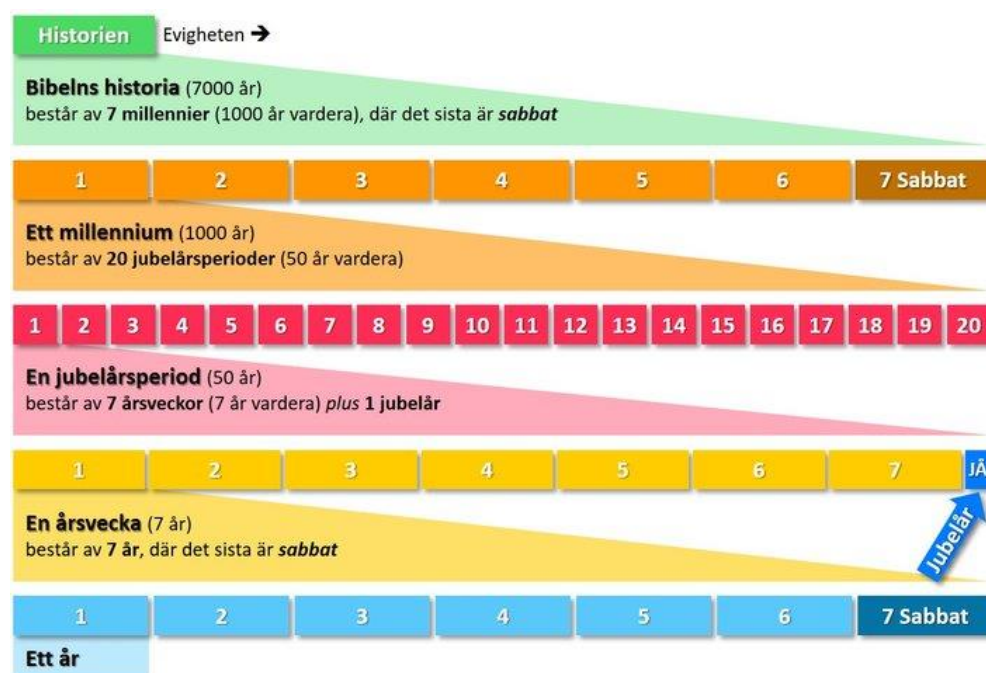

Bibelkronologin och Jesu återkomst

De flesta av oss har fått lära oss med den kristna modersmjölken att vi inte ska kunna veta tidpunkten för Jesu återkomst till jorden, och den har till och med blivit kallad Guds bäst bevarade hemlighet. I denna artikel vill jag utmana detta paradig.

Bibelns Millenniumkalender (uppifrån) och Jubelårskalender (nedifrån).

Historien har uppvisat en nästan oändlig rad av misslyckade "date-setters" som på olika grunder sagt sig veta när Jesus kommer tillbaka och som fått stå med skägget i brevlådan den dag han *inte* kom som de djärvt förutsåg. Därför reagerar många kristna nästan instinktivt med Matt 24:36 om någon idag säger sig veta: *Men den dagen eller stunden känner ingen: inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.* Men är detta verkligen ett bevis för att vi ska lämna datumet för återkomsten därhän? Uppenbarligen visste ingen, inte ens Jesus själv, när han gjorde sitt uttalande för 2000 år sedan, men Jesus sa aldrig att ingen någonsin kommer att veta. Mycket talar för att han faktiskt menade motsatsen. Mitt i samma diskussion om sluttiden så byter Jesus adressat: *När ni [apostlarna] ser "förödelsens styggelse", som profeten Daniel talar om, stå på helig plats – läsaren bör förstå det rätt – då måste de som är i Judeen fly upp i bergen.* (Matt 24:15-16) Jesus slutar plötsligt tala till apostlarna och vänder sig istället till läsarna av profeten Daniels bok för att betona att det som står där är av vikt för diskussionen om när sluttiden kommer. Och vad skriver då Daniel? Så här sa ängeln till honom när han ställde frågor om den sista tiden: *Dessa ord ska förbli gömda och förseglade till den sista tiden... Ingen ogudaktig ska förstå detta, men de förståndiga ska förstå det.* (Dan 12:9-10) Jesus hänvisar alltså till ett stycke som uttryckligen säger att kunskapen om den sista tiden kommer att öka när vi närmar oss. Daniel fick också uppdraget att *gömma dessa ord och försegla bokrullen till den sista tiden* (Dan 12:4) vilket kan jämföras med Upp 22:10: *Försegla inte profetians ord i denna bok, för tiden är nära.* Brytandet av förseglingen är alltså tajmad till sluttiden, och därför blir en ökad insikt en signal om att tiden är nära förestående. *Och det är precis vad som håller på att hända idag.* Det börjar bli möjligt att räkna ut tidpunkten så låt oss hörsamma Jesu ord till läsarna av Daniels profetulle. Det är hög tid för "de förståndiga" att börja med efterforskningarna.

Också tjuven om natten används ibland som argument för att vi inte ska kunna veta tidpunkten för återkomsten. Men överraskningsmomentet gäller bara de oförberedda vilket Paulus betonar med all önskvärd tydlighet i 1 Tess 5:4: *Men ni, bröder, lever inte i mörker så att den dagen kan överraska er som en tjuv.* (Det är alltså dagen som är

tjuven, inte Jesus.) Vidare, när Jesus talar om tjuven i Matt 24:43-44 så uppmanar han oss att vara beredda så att vi inte överraskas, och i Upp 3:3 visar han att det bara är dem som inte hörsammar denna uppmaning som drabbas av tjuven: *Om du inte håller dig vaken ska jag komma som en tjuv.* När Jesus vid sin första ankomst grät över Jerusalem förebrådde han staden *därför att [den] inte förstod den tid då Herren besökte [den]* (Luk 19:44). Varför skulle han förhålla sig annorlunda vid sin andra ankomst? Hela idén är att de oförberedda råkar illa ut vid tjuvens oväntade ankomst medan Jesu efterföljare bäst förbereder sig genom att ta reda på när han kommer. (Ett förtydligande kan här vara på plats: I citatet från 1 Tess 5:4 ovan är det *dagen* som inte kommer att överrumpla de förberedda, medan Jesus i Matt 24:43-44 antyder att *stunden* (bokstavligen *timmen*) kan överraska oss alla. Det verkar alltså som att vi kan veta dygnet men inte vilken timme på dygnet, en slutsats som stärks av Mark 13:35: *Ni vet inte när husets herre kommer, om det blir på kvällen eller vid midnatt eller när tuppen gal eller på morgonen.*)

Uppfattningen att vi idag inte ska kunna veta tidpunkten för Kristi återkomst är alltså inte grundad på Bibeln utan på erfarenheten. Vi vill inte riskera att åter behöva skämmas över usla förutsägelser om när han kommer. Men detta kan mycket väl vara Satan som utnyttjar pojken-som-ropade-varg-effekten. Om vi byter vargen mot tjuven innebär det att när tillräckligt många har ropat "tjuven kommer" för tidigt så kommer ingen att lyssna när den verkliga tjuven (dagen alltså) står för dörren. Kanske Satan använder den långa raden av historiska misslyckanden för att avskräcka seriösa kristna från att ens ställa frågor om återkomsten?

Jag menar alltså att Gud vill att vi ska räkna ut dagen för Jesu återkomst, och i min nyutkomna bok **Bibelkronologi för den sista generationens kristna** gör jag just detta. ([Boken finns tillgänglig här.](#)) (Boken bygger på den amerikanske pastorn Tim Warners bok *The Time of the End*.) Det sker genom att ta fram en komplett biblisk kronologi från skapelsen till evigheten, och den innehåller också året för återkomsten. I två helt *avgörande* avseenden skiljer denna kronologi från alla (?) tidigare försök: För det första använder den tidsuppgifter uteslutande från Bibeln utan att blanda in sekulär historia, astronomiska händelser eller personliga tilltal. För det andra är kronologin självverifierande i betydelsen att den innehåller ett antal checkpunkter som omedelbart avslöjar eventuella fel. De är Guds sätt att bekräfta att beräkningen är korrekt utförd. Jag kommer strax att förklara hur.

De första kristna betraktade skapelseveckan som både historisk och profetisk. De anslöt sig till något vi kan kalla för **Millenniumkalendern**: På motsvarande sätt som Gud skapade på sex 24-timmarsdagar och vilade den sjunde kommer historien att pågå under 6000 år följt av ett millennium av vila. Petrus ger oss den profetiska omvandlingskursen i 2 Pet 3:8: *För Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag.* (Det är alltså inte legitimt att använda denna vers till att läsa in evolutionens årmiljoner i skapelseberättelsen.) I början av sina missionsuppdrag trodde emellertid apostlarna på en snar återkomst, och därför talar Paulus om oss *som lever och är kvar till Herrens ankomst* (1 Tess 4:15). Orsaken till denna uppfattning kan mycket väl ha varit att de använde den grekiska översättningen, Septuaginta, av den hebreiska Bibeln, och denna adderar hundra år till många av patriarkernas levnadsåldrar både före och efter syndafloden. Historien blev på så sätt nästan 2000 år längre än den verkliga, och därför tycktes återkomsten mycket nära förestående. Nu fanns det också lärjungar som använde den hebreiska Bibeln, men för dem låg återkomsten alltför långt i framtiden för att vara av intresse. Allt detta gjorde att Millenniumkalendern helt enkelt glömdes bort, men i våra dagar har den åter blivit högaktuell. Idag är Jesu återkomst mycket nära förestående *enligt den hebreiska Bibeln*. Hur då?

Bibels 7000-åriga historia.

Den hebreiska Bibeln plus NT innehåller tidsuppgifter som kan summeras till Millenniumkalenderns 6000 plus 1000 år. Genom en enkel addition kan de 7000 åren återskapas, exakt, komplett och utan luckor (vilket blir den första checkpointen på att beräkningen är rätt utförd). Alla nödvändiga tidsuppgifter finns i bibelordet självt, och inte ett enda utom-bibelskt antagande behöver göras. Gud har varit oerhört noggrann med att inte lämna någonting åt gissningar. Och eftersom Jesu återkomst är en viktig händelse i denna kronologi kan vi veta när den kommer att inträffa.

Ett ofta diskuterat bibelställe får en naturlig förklaring i och med Millenniumkalendern. När Gud varnar för vad som kommer att hända om Adam äter av kunskapens träd säger Han: *Den dag du äter av det ska du döden dö.* (1 Mos 2:17) Eftersom Adam inte dog samma 24-timmarsperiod som varningen utfärdades ser många lösningen i att Adam bara dog andligen vilket dock är svårt att kombinera med att straffet var fysiskt: *Jord är du, och jord ska du åter bli.* (1 Mos 3:19) Nej, Adam dog fysiskt den dag han åt eftersom en dag är som tusen år för Gud. Han blev 930 år, och de flesta andra förflodspatriarker blev också *nästan* 1000 år men *ingen* överskred Guds stipulerade gräns.

Överlagrat Millenniumkalendern finns en annan tideräkning i Bibeln som vi kan kalla för **Jubelårskalendern**. (Se första bilden.) Den tar sin utgångspunkt i Israels jordbrukscykler definierade i 3 Mos 25:3-12. Gudsfolket skulle odla jorden i sex år men låta den vila under det sjunde **sabbatsåret**. (Ytterligare en spegling av skapelseveckan alltså.) Efter sju sådana **årsveckor** (det vill säga efter $7 \times 7 = 49$ år) skulle ett **jubelår** utropas: *Ett jubelår ska detta femtionde år vara för er.* (3 Mos 25:11) Hela bibelkronologin är upphängd på sådana femtioårsperioder. Man skulle kunna säga att Gud är en mästardirigent som orkestrerar sin frälsningsplan i en distinkt femtioårstakt. Och i 1 Mos 6:3 definierar Han historiens längd fram till det sjunde millenniets sabbatsvila i jubelårstermer: *Min Ande ska inte kämpa med [alternativ översättning i SFB] människorna för alltid på grund av deras förvillelse. De är kött och deras tid ska vara hundratjugo år.* Gud kämpar alltså med mänskligheten under 120 jubelår som är detsamma som 6000 vanliga år ($120 \times 50 = 6000$). Jubelårskalendern och Millenniumkalendern är synkade!

Jubelårskalendern tillhandahåller många checkpunkter på att vi räknat rätt. Matematiken visar nämligen att alla för judarna viktiga händelser infaller på jubelår (mörkblått i figuren ovan). Både Abraham och Isak föddes på jubelår (det 40:e respektive det 42:a), både det första och det andra templet stod färdigt på jubelår (det 60:e respektive det 71:a) och Jesus kommer att komma tillbaka på ett jubelår (det 120:e). (Nu börjar det säkert bli tydligt hur återkomsten kan tidsbestämmas.) Men det kommer mera! Den allra viktigaste händelsen för Israel – den som brukar räknas som nationens födelse – var uttåget ur Egypten följt av "dopet" i Röda havet och Moselagens givande 7 veckor senare. Allt detta skedde på det 50:e jubelåret det vill säga *jubelårens jubelår*. Och

återtåget från den babyloniska fångenskapen skedde det 70:e jubelåret vilket innebär att Guds löfte om att folket skulle få återvända efter 70 år (Jer 29:10) uppfylldes i dubbel bemärkelse. Det märks vem som håller i taktpinnen här!

Träffsäkerheten i Bibelns kronologi är enastående så varför har den varit fördold så länge? Det enkla svaret är att Gud velat ha det så. Citaten ur Dan 12 ovan visar att tidpunkten för Jesu återkomst ska vara fördold till dess Han står för dörren. Nu har Gud börjat avslöja tidpunkten, men det är viktigt att betona att Han gör det utan att uppenbara någon ny kunskap. Allt finns i Bibeln. Det är snarare så att det legat en slöja över människors förstånd under närmare 2000 år, en slöja som Gud håller på att lyfta bort idag. Jag kan se åtminstone två sätt på vilka Gud "verkställt" denna slöja:

Det första gäller kronologins första 2000 år. De kan genereras genom att addera patriarkernas åldrar (i 1 Mos 5 & 11) när de blev fäder för sina söner, men om detta görs rakt av så stämmer inte kronologin. Det finns dock ingenting som säger att sönerna föddes på fädernas födelsedagar. När Bibeln till exempel säger att Adam var 130 år när han fick Set (1 Mos 5:3) menar den att Adam var på sitt 130:e levnadsår (judarna räknar "inklusive"), det vill säga att han var mellan 129 och 130 år gammal. Därför bör ett halvår subtraheras per generation i snitt, och om så görs ramlar allt på plats. Abraham föds det 2000:e året efter skapelsen som är det 40:e jubelåret, och det blir precis rätt pusselbit för att historien ska bli exakt 7000 år.

Det andra sättet på vilket kronologiberäkningar genom historien varit beslöjade är vid beräkningen av Daniels sjuttio årsveckor i Dan 9. Dessa är av avgörande betydelse för kronologins andra halva, och ett feltänk här omöjliggör ett korrekt slutresultat. Många bibeltolkare har beräknat den totala tiden som sjuttio årsveckor på sju år vardera och fått fram 490 år men har då missat att lägga till jordbrukscykelns jubelår efter var sjunde årsvecka (enligt 3 Mos 25 ovan). De sjuttio årsveckorna måste därför utökas med tio mellanliggande jubelår vilket ger totalt 500 år. Och vips, kronologin ramlar på plats.

När kommer då Jesus tillbaka? Det bibliska svaret är på det 120:e jubelåret vilket är det 6000:e året efter skapelsen, men det kanske inte säger så mycket så länge vi inte konverterar det till vår tideräknings *år efter Kristus*. Och det låter sig göras men bara genom att inkludera en sekulär datering av en lämplig biblisk händelse i ekvationen, till exempel templets förstörelse under romarna som de flesta historiker sätter till år 70 e.Kr. Det är oerhört viktigt att betona att vi nu har lämnat den bibliska säkerheten eftersom uppgiften "år 70 e.Kr." inte finns i Skriften. Däremot kan dess motsvarighet i år efter skapelsen bestämmas till 4032. För den som vill är det nu bara att räkna. (För att få det helt rätt måste hänsyn tas till att judarna räknar inklusive och att det judiska året skiljer sig cirka 3 månader från det sekulära.)

Kunskapen om tidpunkten för återkomsten är ovärderlig. Den är en påminnelse om att tiden för evangelisation är kort, den uppmanar oss att börja förbereda för den tuffa tid som ligger framför och den kommer att bli till ovärderlig hjälp att hålla ut tills prövningarna är över. Paulus jämför det kristna livet med en tävlingskamp och uppmanar till hårdträning för att vinna priset (1 Kor 9:24-27). En löpare kan pressa ut sina sista krafter genom att veta exakt var mållinjen går, och detsamma gäller kristna. Varför skulle Bibeln uppmana oss till en idrottsmans disciplin men samtidigt undanhålla oss kritisk information om kampens varaktighet?